

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Erhvervsudvalg

Dato: 17-06-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPHTe
Sagsnr.: 2008277
Dok. nr.: 1246957

Folketingets Erhvervsudvalg har den 10. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 360 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V).

Spørgsmål nr. 360:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt virksomheder ville have været berettiget til erstatning som følge af tab i forbindelse med nedlukning og andre tiltag til begrænsning af udbredelsen af covid-19, såfremt § 27 i epidemiloven var forblevet uændret, jf. artiklen: ”Ændring af hastelov kostede virksomheder mindst 18 milliarder kroner. Løb regeringen fra regningen?”, Berlingske.dk, den 10. juni 2020. Der henvises til den - før lovændringen i marts 2020 - gældende epidemilovs § 27, stk. 1, : ”Hvis der i forbindelse med de forebyggende foranstaltninger, der iværksættes i medfør af denne lovs kapitel 3 for at hindre udbredelse af smitsomme og andre overførbare sygdomme, påføres nogen tab, har vedkommende krav på erstatning herfor fra det offentlige.”

Svar:

Den tidligere epidemilovs § 27, jf. lovbekendtgørelse nr. 1026 af 1. oktober 2019, gav adgang til erstatning for tab påført som følge af foranstaltninger iværksat efter den tidligere epidemilovs kapitel 3.

Epidemilovens § 27 blev nyaffattet ved lov nr. 208 af 17. marts 2020. Det samme gør sig i vidt omfang gældende for lovens kapitel 3, der blev ændret og udvidet med en række nye beføjelser ved lov nr. 208 af 17. marts 2020 og lov nr. 359 af 4. april 2020. Der er således anmodet om, at jeg forholder mig til en hypotetisk retstilstand.

Efter den tidligere epidemilovs kapitel 3, kunne Epidemikommissionen under visse nærmere betingelser:

- Udstede påbud til enkeltpersoner om undersøgelse, indlæggelse, isolation eller behandling.
- Udstede påbud om afspærring af et område, således at samkvem med omgivelserne forhindres og forbud mod afholdelse af offentlige arrangementer o. lign. i området.
- Udstede påbud om tvangsmæssig vaccination inden for et nærmere afgrænset område eller af en nærmere afgrænset personkreds.
- Udstede påbud om obduktion efter et dødsfald, når det formodes, at et dødsfald skyldtes en alment farlig sygdom.
- Iværksætte de undersøgelser af bakteriologisk eller lignende art, som var nødvendige for med sikkerhed at fastslå en smittes art, oprindelse og udbredelse.
- Påbyde hel eller delvis lukning af virksomheder eller forbyde smittebærende personer adgang til virksomheder, med henblik på at bringe smittefaren til

ophør, når der var fare for, at smitte kunne spredes ved virksomheders fremstilling og distribution af levnedsmidler.

- Udstede forbud mod brug af offentlige transportmidler.
- Påbyde rensning af personer, der formodes forurenede med smitstof eller biologisk kampstof.
- Iværksætte andre foranstaltninger af begrænset art og omfang for at hindre at smitte udbredes.

Det fremgår heraf, at virksomheders mulighed for at opnå erstatning efter den dagældende epidemilov primært var begrænset til situationer, hvor Epidemikommissionen havde udstedt et konkret påbud eller forbud til virksomheden.

De foranstaltninger, der kan iværksættes efter epidemiloven, som ændret ved nr. 208 af 17. marts 2020 og lov nr. 359 af 4. april 2020, har derimod primært karakter af generel regulering. Der er således tale om en bredere model, hvor Epidemikommissionernes adgang til at fastsætte begrænsninger i virksomheders erhvervsudøvelse i form af konkrete påbud og forbud efter den tidligere epidemilov, nu er erstattet af bemyndigelser til sundheds- og ældreministeren til at fastsætte generelle regler for at sikre myndighedernes handlemuligheder og effektiv ressourceudnyttelse bl.a. med henblik på indsatser til forebyggelse, inddæmning og begrænsning af covid-19.

Med indførelsen af denne "bredere" model, var det efter regeringens opfattelse ikke længere hensigtsmæssigt at opretholde erstatningsordningen i den tidligere epidemilovens § 27. Regeringen indgik i stedet aftaler med Folketingets øvrige partier om en række kompensationsordninger til erhvervslivet som følge af de initiativer, regeringen iværksatte for at forebygge smitte med covid-19.

Endelig blev der med nyaffattelsen af epidemilovens § 27 fastsat, at der skal ydes fuldstændig erstatning til den eller de berørte ejere, hvis der foretages ekspropriative indgreb til gennemførelse af foranstaltninger efter epidemiloven.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Helene Tejsner